

[N. P. Jensen.]

Skatteydere, at det svarer til 1 Million Ekspeditioner om Aaret. Lad os nu sige, at hver enkelt af den Slags Historier tager et Minut — det er alt for lidt til det, Talen er om. Men hvad vil saa det betyde i Udgift, naar det kommer op paa Tusinder og atter Tusinder af Ekspeditioner? Det bliver 1 Million Minutter, og det svarer til 8 Mands Arbejdskraft Aar ud og Aar ind. Altsaa, alle disse overflødige Spørgsmaal koster Landets Amtstuer, for ikke at tale om alle andre Administrationer, 8 Mands Arbejdskraft Aar ud og Aar ind. Kan man dog ikke en Gang faa Folk til at indse, at man ikke ustraffet kan gaa hen og sætte selv ganske ubetydelige Bestemmelser ind i en Lov og saa tror, at det hele kan blive ved at gaa uden at koste noget.

Nu har vi for nylig faaet forelagt et Forslag om Ændring i Ejendomsskyldloven. Selve Sagen skal jeg slet ikke komme ind paa. Ændrer man Loven, saa tager jeg Følgerne deraf, selvfølgelig, og beregner det, det er der ingenting i Vejen for, det kan jeg sagtens gøre. Vi kommer vel ikke til en almindelig Omvurdering, men vi skal tidt have de enkelte Skattekonti set efter alligevel, og saa har vi i hvert Fald 3 Tal, der skal regnes om for hver enkelt af en Million Ydere. Hvis man gaar til at foretage disse Ændringer, som Talen er om, betyder det, at man kommer til at sætte 10—20 Mand i Arbejde over hele Landet Aaret igennem, selv om man herinde tror, at det ikke spiller den allerfjærneste økonomiske Rolle.

Jeg har villet trække alt dette frem og gøre det saa kraftigt, som jeg har kunnet, og sige: Vær dog forsigtige med at paalægge Administrationen den Slags Ting. Jeg har en Gang — det glemmer jeg ikke saa let igen — da jeg beklagede mig over den Slags Ting — det var med Hensyn til de sidste Ændringer i Ejendomsskyld og Grundskyld — mødt det Svar af en Kollega: Ja, hvis du ikke kan gøre det, saa kan vi faa en anden Amtsforsvalter til at gøre det. Jeg kan jo sagtens beregne det, men jeg kan ogsaa se, hvad det koster, og det har jeg villet aabne Øjnene for her. Lad os dog være lidt forsigtige med den Slags Massebestemmelser. Jeg kan forsikre ærede Medlemmer om, at hvis jeg fandt Sted og Tid til det, kunde jeg gennemgaa for dem 10—20—30 af den Slags Tilfælde, hvor jeg vilde paatage mig at spare Snese af Arbejdere.

Søren P. Larsen: Det er angaaende nogle Sager fra Fyn, jeg vil udtale mig.

Jeg vil begynde med at rette en Tak til den højtærede Kirkeminister, fordi der paa Finanslovforslaget for det kommende Aar er optaget sidste Del af en 3-aarig Bevilling til Restaurering af Dalum Kirke ved Odense. Samtidig vil jeg gerne henlede den højtærede Kirkeministers Opmærksomhed paa et Andragende om en ny Bevilling til Dalum Kirke. Det er ikke noget stort Beløb, man andrager om, men det har alligevel sin store Betydning, om Andragendet kan imødekommes, fordi det drejer sig om en Tilbygning til Dalum Kirke, en Genopførelse af den søndre Korsfløj. Man kan godt forstaa, at Beboerne i Dalum maa ønske, at Kirkebyggeriet nu kan blive endeligt afsluttet. Fra Kommunens Side er der blevet ydet ret betydelige Beløb for at bevare den gamle Kirke, og jeg forstaaer, at man fra alle Sider i Kommunalbestyrelsen er gaaet ind for den Sum, som Kommunen som sin Part har ydet. Hvis den nye Bevilling til Genopførelse af Korsfløjen bliver givet, hvad jeg meget anbefaler, vil den gamle Kirke fremstaa i en meget smuk Skikkelse, og Stat og Kommune har derigennem i Forening bevaret en historisk Kirkebygning fra længst svunden Tid, saaledes at den mange Aar frem i Tiden kan blive anvendt efter sin Bestemmelse. Sagkyndige Folk udtaler sig meget anerkendende om det Restaureringsarbejde, her er udført, og jeg tror, det er den almindelige Mening, at saavel Arkitekt som Haandværkere med stor Nænsomhed har faaet Arbejdet udført paa en Maade, der vidner om baade Dygtighed og Forstaaelse af den Opgave, her var stillet.

Men foruden den historisk-arkitektoniske Interesse, der knytter sig til denne Kirke og til Genopførelsen af Korsfløjen, er der tillige en anden Omstændighed; og det er denne, at Dalum er et Sogn, som er vokset meget stærkt i Befolkningstal i de senere Aar, og det vil derfor være baade ønskeligt og nødvendigt, at selve Kirkerummet samtidig faar en Udvidelse, og med den planlagte Tilbygning vil Siddepladsernes Antal vokse med henimod 100. Jeg haaber derfor, at baade den højtærede Kirkeminister og Rigsdagen vil tage venligt imod denne Sag; ordnes den nu, vil Dalum for en længere Aarrække have sit Kirkespørgsmaal ordnet.

Dernæst har jeg en lille Henvendelse til den højtærede Trafikminister i Anledning af et almindeligt næret Ønske i store Dele af Nordfyn. Det drejer sig om en noget bedre Forbindelse med Aftentoget